

ved Hæren at have levet et Par Hundrede Aar med en saadan Straffelov som den hidtil gjældende og en saadan Ordning af Retspleien som den, der finder Sted ved samme, nu vilde gjøre det meget dristige Skridt først at forsøge paa Indførelsen af mundtlig og offentlig Retspleie netop ved Hæren. Den samme ærede Lands- thingsmand udtalte, at han antog det for givet, og at han endog maatte anfse det for en nødvendig Forudsætning for adskillige Bestemmelser i Lovforslaget, at der altid vilde være et juridisk Medlem eller en juridisk Bistand tilstede i Krigsretterne. Det er nu ogsaa ganske vist, at dette er en Forudsætning, der er fuldstændig begrundet. Der tilsigtes jo overhovedet ved dette Straffelovforslag slet ikke nogen Forandring i Sammensætningen af Krigsretterne, og det samme juridiske Bistæde, som Krigsretterne hidligere have havt, vil man altsaa ogsaa fremtidig, efterat dette Lovforslag er blevet til Lov, være nødt til at lade dem blive til Deel. Jeg er derhos ligeledes fuldkomment enig med det ærede Medlem i, at det vilde være meget vanskeligt, ja i mangfoldige Tilfælde ligesem, umuligt for Krigsretter at kunne, navnlig i Fredstid, dømme efter dette Lovforslag, naar der ikke var et juridisk sagkyndigt Medlem tilstede i dem, som kunde vejlede dem og meddele dem de fornødne Oplysninger.

Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Magius) beklagede, at der ikke blandt de Straffe, som ere opførte her i Lovforslaget, ogsaa findes Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, idet han meente, at det vilde være en Straf af særdeles stor Birkning. Jeg skal dertil svare, at dette vel er saa, men at man imidlertid ikke destomindre har troet ved Affattelsen af nærværende Lovforslag reent at burde komme bort derfra. Det er nemlig en i og for sig meget ærekrænkende Straf, som man ikke bør anvende, uden at man er meget haardt nødt til det. Tidligere fandt Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse jo ogsaa hovedsagelig kun Sted for derved at kunne give disse Menige ind under strengere Straffevillaar end deres øvrige Kammerater i Hæren. Jeg skal tillige bemærke her, at Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse ikke findes i de fremmede

militaire Straffelove, som jeg nærmest har havt Anledning til at sammenligne nærværende Lovforslag med, nemlig Straffelovene for Krigsmagterne i Norge, Sverrig, Preussen og Frankrig. Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse finder efter disse aldeles ikke Sted uden i Preussen, og der kan den kun anvendes i ganske enkelte Tilfælde. Hverken i Sverrig eller i Norge, hvor Straffelovene ere af en meget ung Datum, ligesaa lidt som i Frankrig kjenner man Noget til Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Jeg skal ikke modsig den ærede Landstingsmand i, at det muligt er et Mittel, som man med noget Held vilde kunne anvende paa Krigsmagten; men Spørgsmaalet er, om man ikke bør være betænkelig ved at gjøre det. Fjernelsen af Nationalvoerden og Stemplingen af et Individ som staaende i en ganske særlig Klasse synes idetmindste mig at have ikke ringe Betænkelighed. — Det glædede mig, at den ærede Landstingsmand ligesaa vel som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (de Sonquères) saa bestemt udtalte sig for at bibeholde enten den staaende Arrest eller Krumslutningen, og det saaledes, at dog begge de to ærede Herres Udtalelser egentlig gik ud paa at anbefale den staaende Arrest, medens de kun ønskede Krumslutningsstraffens Bibeholdelse, forsaavidt den staaende Arrest ikke blev sat igjennem. Efterat man er gaaet saa langt i Henseende til Straffens Milddhed og navnlig i Henseende til Affattelsen af alle legemlige Straffe, som man er gaaet ved nærværende Lovforslag, saa tror jeg, at det vilde være overordentlig uvoveligt tillige reent at slaæ en Streg baade over den staaende Arrest og over Krumslutningsstraffen. Derimod er jeg med begge de ærede Herer fuldstændig enig i, at Krumslutningsstraffen er en Straf, som man maa see at komme af med, hvis man paa nogen Maade kan. Det er nemlig en Straf, som er uhyggelig i sin Udførelse, og som jeg derhos, hvormange Erklæringer om det Modsatte der end foreligger fra competente Autoriteter, er overbevist om ikke er uden Fare for Sundheden. Den virker desuden meget forffjelligt paa de forffjellige Individuer; medens den saaledes kan være lempelig for et ungt smidigt Menneffe, kan den derimod være en